

Bijlage 4

Inspreektekst van mevrouw Smeenk tijdens de vergadering van de Statencommissie RGW d.d. 4 februari 2019.

'Geachte commissieleden,

Vandaag vergadert uw commissie over het onderzoeksrapport keten "transport en opvang van natuurdieren in de provincie Utrecht". Via deze weg willen wij, als Dierenbescherming, u bedanken voor het laten opstellen van dit uitgebreide rapport. Een rapport wat naar ons idee een goed inzicht geeft op hoofdlijnen en een aantal knelpunten naar boven brengt. Wij willen u nog kort een aantal overwegingen meegeven en hopen dat de provincie een structurele rol pakt om het transport en de opvang van deze dieren binnen de provincie te borgen. Inmiddels is er in de provincie Limburg een motie aangenomen, waardoor de provincie gaat meebetalen aan de noodhulp en het vervoer van zieke en gewonde in het wild levende dieren.

Zoals u in het rapport heeft kunnen lezen komen jaarlijks in de provincie Utrecht duizenden in het wild levende dieren in de problemen. In veel gevallen ontstaan de problemen direct of indirect door menselijk toedoen. Bijvoorbeeld bij aanrijdingen in het verkeer, verstrikking in visdraad of door het binnenkrijgen van plastic. Veel burgers helpen deze dieren, door ze bijvoorbeeld zelf naar een opvangcentrum te brengen of door een dierenambulance te bellen die de dieren op een verantwoorde en veilige manier naar opvangcentra vervoeren. Op deze manier vervullen de betrokken burgers een stuk van de zorgplicht zoals omschreven in de Wet dieren en de Wet natuurbescherming. Deze burgerparticipatie is alleen maar aan te moedigen. Dat mensen zich betrokken voelen bij de natuur en dan specifiek de dieren in de stad, is een goede zaak. Door het verdwijnen of tijdelijk sluiten van opvangcentra wordt het alleen steeds lastiger om aan deze plicht te voldoen. Voor de dierenambulances worden de rijafstanden om een dier bij een gespecialiseerde opvang te brengen, steeds langer. Dit zorgt voor een belemmering in de uitvoering van hun taken.

Er is een groot maatschappelijk draagvlak voor de hulp aan deze dieren. De dierenhulporganisaties draaien grotendeels op vrijwilligers, maar het blijkt steeds lastiger om de kwaliteit te bieden die nodig is. Er zijn strengere eisen waaraan de opvangcentra moeten voldoen en waarvoor u als provincie de ontheffingen verstrekt. De keten zoekt al meer de samenwerking op en dat is alleen maar aan te moedigen. Er is echter meer nodig om de keten toekomstbestendig te krijgen. Zoals in het rapport te lezen is, blijkt er een steeds grotere noodzaak om met één of meerdere betaalde krachten te werken, hoewel vrijwilligers altijd de overhand zullen houden. Hierdoor wordt het lastig om de exploitatie rond te krijgen. Om een dekkende keten van transport en opvang van in het wild levende dieren professioneel en structureel te borgen is overheidssteun nodig, niet alleen faciliterend, zoals bijvoorbeeld bij het zoeken naar een locatie of gebouw voor een wildopvang, maar ook financieel. En dan vooral financiële middelen die direct naar de noodhulp toe gaan. Daarom vraag ik u als commissieleden om ervoor te zorgen dat de provincie een proactieve rol oppakt om daarmee het transport en de opvang van hulpbehoevende in het wild levende dieren voor nu en in de toekomst te waarborgen.

Dank u wel voor uw aandacht.'

Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren